

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.565/2019/4.

A tanács tagjai:

Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

Ütő-Siklódi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ütő-Siklódi Zoltán ügyvéd)

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

Dr. Nagy Zsolt Richárd jogtanácsos

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.21.163/2018/11-II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 40.P.24.865/2017/7.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

A meg nem fizetett 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes köteles az államnak megtéríteni, külön felhívásra.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes egyéni ügyvéd, aki 2014. február 1-jén megbízási szerződést kötött az alperessel, a vállalkozásával kapcsolatban felmerülő jogi munkák elvégzésére. A szerződés szerint a felperes mint megbízott feladata volt különösen a jogi tanácsadás, a jogi képviselő bíróság, közigazgatási és egyéb hatóságok előtt, valamint a cégmódosítás kapcsán felmerülő jogi képviselő ellátása, továbbá a megbízó követelés kezelési tevékenységével kapcsolatban az általa kezelt ügyekben ügyvédi felszólító levelek kiadása, a levelekre érkező telefonos, írásos reklamációk megválaszolása akár írásban, akár telefonon. A megbízás teljesülése esetére a megbízottat illető általános ügyvédi munkadíjat havi 83.000 forint + áfa összegben kötötték ki azzal, hogy az minden hónap 10. napjáig számla ellenében esedékes. Ezt a megbízási szerződést a megkötő felek a 2017. június 21-i megállapodásukkal 2017. július 14. napjával közös megegyezéssel megszüntették.
- [2] Az alperes 2017. július 24-i keltezéssel a felperes nevében több adósnak küldött ki fizetési felszólítást tartalmazó levelet azzal, hogy ha a felhívott a tartozását nem rendezi, úgy kénytelen lesz újabb megbízás alapján a követelést peren kívül, illetve peres eljárás keretén belül haladéktalanul érvényesíteni. A felperes a megbízási szerződés megszűnését követően az addig az alperes székhelyével azonos ügyvédi székhelyéről máshova költözött, és postai küldeményeit új székhelyére irányította át.
- [3] A felperes a 2017. július 24-i keltezésű felszólításokról úgy szerzett tudomást, hogy a posta a címzettnek nem kézbesíthető leveleket az ő új székhelyére továbbította. Ekkor a felperes 2017. augusztus 8-án emailben kért az alperestől tájékoztatást arról, hogy a köztük lévő szerződés megszűnését követően nevében mennyi, milyen tartalmú és milyen ügyvédi munkadíjat tartalmazó felszólítást küldött ki adósaik részére. A megkeresést a felperes utóbb megismételte, a megkeresésekre azonban válasz az alperestől nem érkezett. Ezt követően a felperes külön levélben megkereste a...-t, akiknek a követeléseit az alperes behajtja. A címzettet tájékoztatta, hogy az alperessel kötött megbízási szerződést megszüntették, ezt követően azonban a részére visszaküldött küldemények tartalmából kivehetően az alperes 2017. július 24-én jogtalanul, ügyvédi minőségével visszaélve az adósok részére újabb felszólításokat küldött ki. A ... arról tájékoztatta a felperest, hogy az ügyben érdemben nem kíván állást foglalni, lévén azon túl, hogy a kiküldött levelek az ő ügyeiket érintették, a levelezésre ráhatása nem volt.

A felperes keresetlevele és az alperes ellenkérelme

- [4] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a becsülethez, az emberi méltósághoz, a jóhírnévhez és a személyes adataihoz fűződő személyiségi jogait azzal, hogy nevében 2017. július 24-én a Budapest 139. számú postahivatalban 1591 darab fizetési felszólító levelet adott fel a követeléskezelésre átvett ügyekben az adósoknak. Kérte azt, hogy a bíróság az alperest tiltsa el a további jogsértéstől, kötelezze őt írásban bocsánatkérésre azért, hogy őt a felszólító levelekben meghatalmazottként tüntette fel, nevét és címét, valamint pecsétjét jogtalanul használta, valamint kérte kötelezni az alperest 2.000.000 forint sérelemdíj és törvényes mértékű kamatainak megfizetésére.

- [5] A kereset jogalapjaként előadta, hogy a megbízási szerződésük megszűnését követően 2017. július 24-i keltezéssel és ugyanezen a napon való feladással a nevében összesen 1591 darab felszólító levelet küldött el az alperes az adósoknak a felszólítás fejlécén a felperes nevét szerepeltetve és feladóként is őt feltüntetve. A felperes előadta, hogy jogosulatlanul tüntették fel nevét és ügyvédi minőségét, továbbá címét aláírás és pecsét feltüntetése mellett. A felperes szerint a felsorolt személyiségi jogai súlyos sérelmet szenvedtek azáltal, hogy a jogviszony megszűnése ellenére hozzájárulása és tudta nélkül küldött ki az alperes a követeléskezelésre átvett ügyekben az adósoknak felszólító leveleket. A felperes szerint valótlánul tüntette fel az adósok irányába őt az alperes képviselőjeként, ügyvédi minősége jogtalan felhasználásával kívánta az alperes nyomatékossítani felszólítását a címzettekkel, mindezt anyagi haszonszerzés érdekében. A felperes szerint az alperes magatartása alkalmas volt arra, hogy a felperes szakmai és emberi megítélését hátrányosan befolyásolja, hogy a levelek címzettjeiben vele szemben negatív értékítéletet alakítson ki és az ügyvédi karral szembeni bizalmat megingassa.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását kérte. Általánosságban előadta, hogy követeléskezelési tevékenysége során folyamatosan 300-400.000 ügyben látja el feladatait, valamennyi adósnak 3-4 alkalommal küld írásban fizetési felszólítást, valamint a kezelési folyamat részeként egy alkalommal külön ügyvédi felszólítást is. Előadta, hogy saját érdekkörében havi szinten kb. 2500-3000 ügyvédi felszólító levél került kiküldésre a megbízási jogviszony fennállása alatt. Előadta azt is, hogy a felperes köteles bizonyítani azt, hogy a 2017. július 24-ei keltezésű felszólító leveleket maga az alperes küldte ki.
- [7] Az alperes szerint mindettől függetlenül személyiségi jogsértés nem valósult meg. A felperes által állított jogsértés a megbízási jogviszony megszűnését követően rövid idővel történt és egyszeri esemény volt. Kihangsúlyozta: olyan fizetési felszólításokról van szó, amelyek az adósokat konkrétan fennálló tartozások megfizetésére szólítják fel, és olyan adatot nem tartalmaznak, amelyek alkalmasak lehetnének a felperes, mint ügyvéd személyiségi jogai megsértésére. Jelezte azt is, hogy a levelek tartalma nem alkalmas a felperes személye megítélésének hátrányos befolyásolására, továbbá nem tartalmaznak a kifejezőmódjukban indokolatlanul bántó véleménynyilvánítást sem. Az alperes szerint a levelek tartalma nem alkalmas arra sem, hogy az ügyvédi karral szembeni bizalmat megingassák, a levelek szokványos fizetési felszólítást tartalmaznak. Az alperes vitatta a felperes által előterjesztett sérelemdíj iránti igény összecszerűségét is. Az alperes álláspontja szerint a jogsértés esetleges megállapítása sem vonja automatikusan maga után sérelemdíj megítélését.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 25.000 forint jogtanácsosi munkadíjat perköltséggként, valamint 120.000 forint feljegyzett illetéket térítsen meg az államnak. Az elsőfokú bíróság szerint az, hogy az alperes a felperes ügyvédi neve alatt küldött ki 1591 levelet az adósoknak, nem alkalmas a felperes becsületének megsértésére, mert nem alkalmas a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására tekintettel arra is, hogy a levelek tartalma, kifejezőmódja a felperesre nézve indokolatlanul bántó véleménynyilvánítást nem tartalmazott. A levelek sematikusnak tekinthető fizetési felszólítások azonos tartalommal, a levelek tartalmát maga a felperes alkotta meg korábban a megbízási jogviszony alapján. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a címzettek esetlegesen vitathatják a tartozásuk fennállását, de ez az adósságkezelésben szerepet vállaló ügyvéd hivatása kapcsán értelmezhető becsületét, illetve a felperes mint magánszemély becsületét alappal nem kérdőjelezi meg. A levelek tartalma szakszerű, tárgyilagos, kifejezetten az adósságrendezéshez kapcsolódik, személyeskedő tartalmakat nem közöl. Annak nyomán az ügyfelek a felperes becsületével összefüggő kifogást érdemben nem

támaszthatnak, a levél a felperesről véleménynyilvánítást nem tartalmaz.

- [9] Alaptalannak minősítette a jóhírnév védelméhez fűződő jog megsértésével kapcsolatos igényt is, tekintettel arra, hogy a leveleknek a megbízási jogviszony megszűnését követő postára adása valótlan tény a felperesről nem tartalmaz, sértő tartalom sem került feltüntetésre. Annyi történt csupán, hogy az alperes a felperest képviselőjeként tüntette fel, ami alkalmatlan a felperes jóhírnevének megsértésére. Önmagában az, hogy az adósok esetlegesen ellenszenvet éreznek az adósságbehajtással foglalkozó ügyvéddel szemben, akkor is megvalósul, ha az tényleges megbízási jogviszony fennállása merül fel. A jóhírnév sérelméhez a sérelmes tartalom a valós tény hamis színben való feltüntetése is alapot szolgáltatathat, de a jelen esetben ez sem valósult meg.
- [10] Az elsőfokú bíróság szerint nem sérült meg a felperes névviseléshez fűződő joga sem, mert a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:49. §-a szerinti jogsértés felvett névhez, vagy irodalmi, művészeti, tudományos, illetve közéleti szerepléssel járó tevékenységhez kapcsolódhat, erről pedig a jelen esetben nincs szó.
- [11] Az elsőfokú bíróság szerint nem sérült a felperes személyes adatok védelméhez fűződő joga sem. Az ügyvédi felszólító levelekben foglaltak tartalmazzák ugyan a felperes nevét, ügyvédi minőségét, székhelyét és elérhetőségét, az ezek közléséhez való felperesi hozzájárulás a megbízási szerződéssel együtt megszűnt. Az elsőfokú bíróság szerint azonban a felperes ügyvédi mivoltában mint természetes személy értelmezendő, ügyvédi neve, székhelyének címe, elérhetősége nem minősül a magánszférájához tartozó adatnak, mert az hivatalos nyilvántartásokból egyébként is megismerhető.
- [12] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes személyes adatok védelméhez való személyiségi jogát azzal, hogy 2017. július 24-én a felperes nevében, neve, ügyvédi minősége és címe feltüntetésével küldött ki az adósoknak fizetési felszólításokat. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a felperesnek írt magánlevélben fejezze ki sajnálkozást a jogsértésért, és 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 forint sérelemdíjat és annak 2017. július 25. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát. A felperes által fizetendő eljárás elsőfokú eljárási illetékét 105.000 forintra szállította, továbbá kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 15.000 forint elsőfokú eljárási illetéket. A másodfokú bíróság ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 forint másodfokú perköltséget. A meg nem fizetett másodfokú eljárási illetékről úgy rendelkezett, hogy a felperes 140.000 forint, az alperes pedig 20.000 forint fellebbezési illetéket térítsen meg.
- [13] A jogerős ítélet indokolása értelmében az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, olyan ok nem állt fenn, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, ezért az ítélet tábla az ítéletet érdemben bírálta felül. A jogerős ítélet szerint a megállapított tényállás helyes volt, az arra alapított döntés és annak indokolása azonban csak részben volt helytálló. A jogerős ítélet indokolása megállapította, hogy az alperesi cég a követelésbehajtási folyamatában az adósokat először saját nevében írt levelekben szólította fel fizetésre, majd ennek eredménytelensége után a felek között létrejött megbízási szerződés alapján a követelés nyomatékosítása érdekében a felperes mint meghatalmazott képviselője nevében a levelek fejlécén a felperes neve és egyéni ügyvédi minősége az alperes székhelyével azonos címe, telefonszáma és email címe feltüntetésével küldtek felszólítást, a levél végére odaszerkesztették a felperes ügyvédi bélyegzőjének lenyomatát, valamint aláírását. Ezeket a felszólító leveleket az alperes alkalmazásában álló személyek szerkesztették, nyomtatták ki, majd feladóként a felperest feltüntetve borítékolták és adták fel a postán az alperes költségére. Ebből a jogerős ítélet megállapíthatónak találta, hogy a felperes hozzájárult ahhoz, hogy az alperes megbízott képviselőjeként nevét, egyéni ügyvédi minőségét és egyéb adatait felhasználva küldjön ki az adósoknak fizetésre felszólító levelet. A megbízási szerződés megszüntetésével ugyanakkor a felek szerződés szerinti jogai és kötelezettségei megszűntek, ebből tehát az következik, hogy a megszűnés időpontjával megszűnt a felperes

hozzájárulása is ahhoz, hogy nevében adatait felhasználva küldjön ki az alperes ügyvédi felszólító leveleket. Nem osztotta a jogerős ítélet az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a felperesnek kifejezetten meg kellett volna tiltania az alperes számára az egyébként nyilvános, máshonnan is megismerhető adatai kezelését. Tévesnek minősítette az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, hogy a felperes ügyvédi mivoltában nem mint természetes személy értelmezendő, a székhelye és elérhetősége nem a természetes személy magánszférájába tartozó adat, mert az egyéni ügyvéd kizárólag természetes személy lehet és a felperes családi neve egyben az ügyvédi neve is. A másodfokú bíróság szerint az információs szabadságról és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 3. §.10.pontja szerint az adatok felhasználása is adatkezelésnek minősül. Ebből következően a megbízási szerződés megszűnését követően az alperes a felperes hozzájárulása hiányában az adatait jogosulatlanul használta fel és így küldött ki az adósoknak a felperes neve és egyéb adatai megjelölésével felszólító leveleket, ezzel megsértette a felperes személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát.

- [14] A másodfokú bíróság ugyanakkor az elsőfokú bírósággal egyezően úgy foglalt állást, hogy az alperes ezen magatartása nem sértette a felperes becsülethez, jóhírnévhez és emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát. Ebben a tekintetben az elsőfokú bíróság indokolását is helytállóan találta.
- [15] A névviselési jog megsértésével kapcsolatban a másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy ezzel kapcsolatos határozott kereseti kérelmet a felperes nem terjesztett elő, ezért azt elutasítani sem volt szükséges.
- [16] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét az ítéletábra részben megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes a sérelmezett magatartásával megsértette a felperes személyes adatok védelméhez való személyiségi jogát. Nem találta alaposnak a további jogsértéstől való eltiltásra vonatkozó igényt, mert megállapítása szerint az csak akkor indokolt, ha okkal lehet tartani attól, hogy a jogsértő cselekményét az alperes megismétli, erre vonatkozó adat azonban nem merült fel. A jogsértés objektív szankciójaként elégtétel adására kötelezte az alperest a rendelkező részben megjelölt módon.
- [17] A sérelemdíj iránti igényt kisebb részben találta alaposnak a jogerős ítélet, megítélése szerint annak összegszerűsége jelentős mértékben eltúlzott volt. Mérlegelési szempontként figyelembe vette azt, hogy a felperes korábban a megbízási szerződéssel havi 80.000 forint + áfa összegért számbeli korlátozás nélkül felhatalmazta az alperest arra, hogy nevében az adósoknak ügyvédi felszólító leveleket küldjön ki és jogsértő magatartásra ezt követően csupán egy alkalommal került sor. Értékelte a jogerős ítélet azt is, hogy csupán az került igazolásra, hogy egy időpontban 1591 levelet adott fel az alperes, de az már nem nyert bizonyítást, hogy ennél több, a felperes nevében írt felszólítás is lett volna. Mindezekre figyelemmel a sérelemdíj összegét a jogerős ítélet 100.000 forintban állapította meg, ezt meghaladóan a sérelemdíj iránti igényt elutasította. A perköltség viseléséről a jogerős ítélet a pernyertesség, pervesztesség arányára figyelemmel határozott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetet teljesen elutasító elsőfokú ítélet helyben hagyását. Megsértett jogszabályként megjelölte a Ptk. 2:43. § e) pontját, a 2:51. § c) pontját, valamint a 2:52. § (1) bekezdését. Külön kifogásolta azt, hogy az elégtétel adása körében a bíróság nem határozta meg az általa szolgáltatandó elégtétel pontos szövegét. Előadta, hogy nem bizonyította a felperes, hogy a kérdéses leveleket az alperes részéről adták volna fel. Hivatkozott továbbá az alperes arra, hogy a felperes ügyvédi neve, székhelyének címe nem minősül személyes adatnak, nem képezi a felperes magánszféráját, ezeket az adatokat az ügyvédi kamara is nyilvántartja, közhiteles

nyilvántartásban szerepel, ahol azt bárki megismerheti.

[19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet nem találta alaposnak és a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Miután a peres eljárás 2017. decemberében indult, ezért abban az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés szerint a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Ez a jelen esetben azt jelenti, hogy a felülvizsgálati eljárásban csak és kizárólag az volt vizsgálható, hogy az alperesnek a felperes által kifogásolt magatartása valóban megsértette-e a felperesnek a személyes adatok védelméhez fűződő jogát, és a jogalap megállapítása esetén megalapozottan került-e alkalmazásra az elégtétel adásának elrendelése, illetve további jogkövetkezményként megalapozottan ítélte-e meg a jogerős ítélet 100.000 forint sérelemdíjat.
- [21] A Ptk. 2:42. § (2) bekezdése értelmében az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak. A 2:43. § e) pontja alapján a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jog megsértése. A személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértését maga a Ptk. külön nem definiálja, azt az Infotv. tölti meg tartalommal. Ezen törvény 3. § 2. pontja definiálja a személyes adat fogalmát. Ennek megfelelően a felperes neve, foglalkozása, címe személyes adatnak minősül. Az adat ezen minőségét a Kúria szerint nem érinti önmagában az, hogy ezen adatokat egyébként az ügyvédi kamara is nyilvántartja. Nem arról van tehát szó, hogy ezek az adatok a felperes magánszférájához tartozóak-e vagy sem, hanem azt kellett megítélni, hogy ezeket az adatokat az adott körben az alperes részéről visszaélészerűen használták-e fel, vagy sem.
- [22] A Kúria szerint helytállóan állapította meg a jogerős ítélet azt, hogy a megbízási szerződés megszűnésére figyelemmel 10 nappal később saját tevékenységéhez az alperes nem használhatta fel jogszerűen. Helyesen állapították meg a Kúria szerint az eljáró bíróságok azt, hogy ezen adatok felhasználása önmagában nem sértette a felperes jóhírnevét, becsületét, emberi méltóságát, ugyanakkor a felhasználás semmiképpen sem volt jogszerűnek tekinthető.
- [23] A Kúria nem tudta érdemben elfogadni az alperes azon érvelését, hogy a felperes nem igazolta, hogy 2017. július 24-én a kérdéses felszólító levelet az alperes részéről adták volna postára. Egyértelmű, hogy a felszólítások az alperes érdekében, az ő tevékenységi körében kerültek feladásra, semmilyen oka, alapja nem lett volna annak, hogy ezen a napon a felperes küldjön ki felhívásokat egy már megszűnt szerződés keretében, mindenféle díjazás nélkül.
- [24] Mindezekre figyelemmel a Kúria is azt állapította meg, hogy az alperes a felperes személyes adataival visszaélt, ezáltal megsértette a felperes személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát.
- [25] Az elégtétel adása (Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pont) az úgynevezett objektív jogkövetkezmények körébe tartozik abban az esetben, ha a személyiségi jogsértés megállapításra kerül. A Kúria szerint alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy az erre vonatkozó ítéleti rendelkezés végrehajthatatlan lenne azért, mert a jogerős ítélet nem határozta meg az elégtétel pontos szövegét. A Kúria szerint ez a kifogás azért sem megalapozott, mert a jogerős ítéletben meghatározott elégtétel adási mód mindenben megfelel a kialakult bírói gyakorlatnak, vagyis annak, hogy a bíróság elrendelheti elégtétel adása körében azt is, hogy a sérelmet okozó fél magánlevélben kérjen elnézést a megsértett féltől. Nyilvánvaló ugyanis az, hogy a magánlevélben a bíróság által megállapított, vagyis tételesen

meghatározott jogsértés bekövetkezése miatt kell az alperesnek kifejeznie sajnálkozását a felperesnek, ez pedig nem végrehajthatatlan ítéleti rendelkezés.

- [26] A Kúria álláspontja szerint a jogerős ítélet által alkalmazott szubjektív jogkövetkezmény, vagyis a 100.000 forint összegű sérelemdíj megállapítása sem sérti a jogszabályokat.
- [27] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése értelmében, akit személyiségi jogában megsértettek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel, egyösszegben határozza meg. A sérelemdíj mértékét a jogerős ítélet mérlegeléssel állapította meg a jogsértés részleges megállapítását követően. A felülvizsgálati eljárásban általánosan érvényesül a felülmérlegelés tilalma. Ez azt jelenti, hogy nincs helye a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt összevetésének, értékelésének. Ez alól kivételt csak az jelent, ha a korábbi mérlegelés kirívóan okszerűtlen, nyilvánvalóan iratellenes, vagy ellentétes a logika alapvető szabályaival. A Kúria a jelen esetben ilyen körülményt nem észlelt. A Kúria szerint is indokolt volt a sérelemdíj alkalmazása, hiszen a hivatásszerűen követelés kezeléssel foglalkozó alperesnek figyelemmel kellett volna lennie arra, hogy ne küldjön ki olyan fizetési felszólításokat, amelyből a felperes személyes közreműködésének látszata tűnik ki, miközben a szerződéses jogviszony ekkor már megszűnt. A felperes meg nem cáfolt állítása szerint a felszólítások nyomán több esetben hozzá érkeztek meg az adósok reflexiói, amellyel való foglalkozás már nyilvánvalóan nem lett volna a feladata. Ehhez képest a minimális összegben meghatározott sérelemdíj nem tekinthető eltúlzott jogkövetkezménynek, így az erre vonatkozó rendelkezést is jogszerűnek ítélte meg a Kúria. Mindezekre figyelemmel a Kúria az érdemben helytálló jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [28] 2013. évi V. törvény 2:42. § (2) bekezdés, 2:43. § e) pont, 2:51. § (1) bekezdés a) és c) pont, 2:52. §, Pp. 275. § (3) bekezdés

Záró rész

- [29] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [30] Miután a felülvizsgálati eljárásban pernyertesnek minősülő felperes a felülvizsgálati eljárásban nyilatkozatot nem tett, ezért részére felülvizsgálati eljárás költsége nem volt megállapítható. A meg nem fizetett felülvizsgálati eljárás illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az alperes köteles az államnak megtéríteni külön felhívásra. Az illeték mértéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése alapján került megállapításra.

Budapest, 2020. május 13.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

S.K.

A kiadmány hiteléül:

bírósági ügyintéző